

BOOK 9

ספר קרבנות – Sefer Korbanot – The Book of Sacrifices

הלכות קרבן פסח – Hilchot Korban Pesach – The Laws of the Paschal Offering

פרק א'

לשחוט פסח שני: בגדר פסח שני שנמנה בנפרד מפסח ראשון – לקוי"ש חכ"ח ע' 78 הע' 17 ושוה"ג.
הלכה א: ביאור ארוך במצות אכילת הפסח ושחיטתו – לקוי"ש חט"ז ע' 105. **כיצד נשחט:** השיטות בזה – הגש"פ ע' סג.

פרק ד'

מי שאבד פסחו: הדין באבד אשמו – לקוי"ש חל"ז ע' 147.

פרק ה'

רגל כפני עצמו: בגדר פסח שני – לקוי"ש חיי"ח ע' 117 והע' 6, חכ"ח ע' 78 והע', חל"ג ע' 60. **הרי . . . בשני:** שונה ממי"ש בשהמ"צ – לקוי"ש חיי"ב ע' 217 הע' 2. **חייבין . . . שני:** טעם הדין – לקוי"ש חיי"ב ע' 218 והע' 9, חיי"ז ע' 233, חיי"ח ע' 127. מדוע נקבעה הלכה זו כאן ולא כהמשך להלכה א' – לקוי"ש חיי"ח ע' 127 הע' 16. **פטור:** ביאור בפטור הקטן וגדר חיובי הקטן – לקוי"ש חיי"ז ע' 233, חכ"ו ע' 69.

פרק ז'

הלכה א: גדר הדין שציבור לא נדחה לפסח שני – לקו"ש ח"יב ע' 219.

פרק ח'

מצות עשה: שלא כבשאר הקרבנות, בהן אין מצוה מיוחדת על אכילת הקרבן. הביאור – יין מלכות סק"ז.

פרק ט'

נאסר באכילה: הרמז בזה – לקו"ש ח"יב ע' 42.

פרק י'

צולין אותו שלם: מפני שדין צליית הפסח אינו רק פרט באכילתו אלא הוא חלק מעשיית הפסח. ההסברה בזה בהרחבה – לקו"ש ח"יא ע' 57.
הגעת דם: דיוק הלשון – לקו"ש חכ"ו ע' 79.

Hilchot Chagigah – The Laws of Festive Offering

פרק א'

השמחה . . . ז: ביאור שיטת רבינו בגדר חיוב השמחה ודיוקי לשונות – לקו"ש ח"יג ע' 66 והע'. הסבר מחלוקת רבינו והראב"ד – לקו"ש ח"יז ע' 237 הע' 54, ח"יט ע' 368 הע' 51. תמיהה בדברי הכסף משנה והלחם משנה – יין מלכות סק"ח. **וכולם . . . הם:** השלכה מדין זה בנוגע לברכת שהחיינו – לקו"ש ח"יז ע' 17 והע' 23. **הלכה ה:** איחור הקרבן הוא חסרון במקריב ולא בגוף הקרבן – לקו"ש חכ"ח ע' 76.
כל . . . השבועות: החידוש בגדר ימי תשלומין דעצרת – לקו"ש חכ"ח ע' 76.

פרק ב'

הדר . . שכינתו: ביאור ב' הלשונות – לקוי"ש חכ"ה ע' 39 הע' 19 ושוה"ג.
שמצוה . . אכלו: דיון במשמעות הדברים – לקוי"ש חל"ג ע' 66 והע' 35.

פרק ג'

הלכה א: ביאור אריכות לשון רבינו; הנצחיות שבמצות הקהל גם בזמננו – לקוי"ש חל"ד ע' 211.
להקהיל: תוכנה של המצוה היא "להקהיל", ולא חיוב פרטי על כל יהודי לבוא ולשמוע את המלך –
לקוי"ש חל"ד ע' 189 והע' 20, יין מלכות סקכ"ט. **ולקרות . . התורה:** בגדר מצות הקריאה בתורה
בהקהל – לקוי"ש ח"ט ע' 321, 363 והע' 42. **ובעזרת . . קוראין:** השיטות בזה – לקוי"ש ח"ט ע' 326
הע' 38.
כיום . . בסיני: שייכות מצוה זו למעמד הר סיני – לקוי"ש חל"ד ע' 187. **אפילו . . יתירה:** המעלה
בשמיעת תורה – לקוי"ש ח"ט ע' 305 הע' 65. **לחזק:** ביאור ופירוש הדברים בפנימיות – לקוי"ש ח"ט
ע' 367. **דת האמת:** יש לעיין במקור הביטוי "דת האמת" – לקוי"ש ח"ד ע' 211 הע' 2 ושוה"ג.

Hilchot Bechorot – The Laws of the Firstling Animals - הלכות בכורות

פרק א'

והכתוב כללו עימו: הא גופא קשיא! מדוע נכללו יחד בכתוב? הביאור הפנימי בזה – לקוי"ש ח"ז ע'
333 והע' 13 ושוה"ג, יין מלכות סק"ל.

פרק ג'

חוץ מבכור עצמו: ההדגשה בזה – סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 564 הע' 115.

פרק ח'

שהעשירי מעצמו יתקדש: הערה מדין דאינו יודע מתי שבת – לקוי"ש חל"ד ע' 79 הע' 36.

Hilchot Shegagot – The Laws of the Offerings to Atone for Unintentional Transgression

פרק ב'

הלכה ד: בדברי הראב"ד (בענין סיפא דתוספתא) – יין מלכות סקלי"א.

פרק ג'

(לא) כיפר: ביאור נרחב בבי' הגירסאות "אם הביא כיפר" או (גירסת חלק מהמפרשים) "לא כיפר" – לקוי"ש חל"ב ע' 7. **הלכה י':** צ"ע מה הדין בהביא קרבן בלא תשובה או בלא וידוי – רשימות ח' קס"ד ס"ה. **אלא . . . בכפרתן:** גדר כפרת יום הכיפורים ודיוק הלשון "המאמינים" – לקוי"ש חכ"ז ע' 126.

פרק ט'

הלכה ג: ביאור פלוגתת רבינו והראב"ד וגדר חיובים ומצוות בקטן – לקוי"ש ח"י"ז ע' 232. **על הזדונות שבה:** ההתאמה עם דברי אדמוה"ז – יין מלכות סקלי"ב.

פרק י'

קרבן עני: העולה מהלכה זו – לקוי"ש חכ"ז ע' 103 והע' 22.

פרק י"א

הלכה ד: מכאן משמע דגם אם שהה כשיעור הי"ז כאילו השתחוה – לקוי"ש חכ"ז ע' 61 והע' 26.

פרק ט"ו

ואין . . . במלכותו: עיון בלשון רבינו – לקוי"ש ח"י"ט ע' 165 הע' 17, חכ"ה ע' 107 הע' 21.

Hilchot Mechusrei Kaparah – The Laws of the Offerings brought by those whose Process of Atonement is Incomplete

פרק א'

ואחר . . . טהרתן: פלוגת רבינו והראב"ד בגדר מחוסר כפרה – לקוי"ש חכ"ז ע' 80 והע' 11. הלכה ב:
בדין קרבן גירות – לקוי"ש חכ"ח ע' 290.

פרק ב'

הלכה א: הענין בעבודה הרוחנית – לקוי"ש חל"ז ע' 43. הלכה ו: טעם ההבדל בין הרואה פעם לרואה
ב' פעמים ולרואה ג' פעמים – לקוי"ש חל"ז ע' 42.

פרק ה'

זה גדר האמצעי: ביאור שיטת רבינו – לקוי"ש ח"י ע' 159 הע' 13. שהרי . . . משגת: והלא הוא
התחייב להביא קרבנותיו של עני! הביאור בזה בהבנת החילוק בין הלכה זו להלי' מעשה הקרבנות פי"ד
ה"ט – לקוי"ש חכ"ז ע' 101, יין מלכות סקל"ג. {הנידור} (הנודר): לכאורה היה צריך להיכתב "שהרי
זה המצורע חייב בקרבנות עשירי!" – יין מלכות סקל"ג.

Hilchot Temurah – The Laws of Offerings which were Substituted One for Another

פרק א'

אין עושין תמורה: בטעם דין זה – יין מלכות סקל"ד.

פרק ד'

אם . . . המזבח: השיטות בזה – לקוי"ש חט"ז ע' 287. דיוק הלשון – לקוי"ש חכ"א ע' 254 והע' 36.
אע"פ . . . התורה: ביאור ההלכה באריכות והשייכות לדיני תמורה ושקוי"ט במהות החילוק בין

חוקים ומשפטים – לקוי"ש חל"ב ע' 4, 174. **תן לו טעם:** החילוק בין מ"ש כאן לסיום ספר עבודה – לקוי"ש חל"ב ע' 15 הע' 29, סה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 541 והע' 62 **לפיו**: מכאן הוכחה שמצוה מן התורה משמשת כגזירה לענין אחר אף שמן הדין היתה מותרת – לקוי"ש ח"ב ע' 527.